

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3268/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Надежде Видић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Николић адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Драган Миловановић адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1546/25 од 31.07.2025. године, у седници одржаној дана 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1546/25 од 31.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1546/25 од 31.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1546/25 од 31.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2645/23 од 09.10.2024. године, исправљене решењем тог суда П1 2645/23 од 12.03.2025. године, којом је обавезан тужени да на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова исхране на раду у периоду од јула до септембра 2020. године која се исплаћује у готовом новцу и у боновима исплати тужиоцу новчане износе наведене у првом и другом ставу изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 35.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

О тужбеном захтеву одлучено је на основу члана 118. став 1. тачка 5. Закона о раду, којим је прописано да се право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада остварује у складу са општим актом и уговором о раду, ако послодавац то право није обезбедио на други начин, и члана 64. Посебног колективног уговора туженог од 04.10.2018. године о праву запосленог на месечну накнаду трошкова исхране у току рада у износу од 500,00 динара по радном дану - делом, у износу од 300,00 динара у новцу, а делом, у износу од 200,00 динара у готовом новцу.

Побијана другостепена пресуда не одступа од правноснажних пресуда донетих у истим чињенично-правним споровима. У одлукама ревизијског суда у овим споровима изражен је став да се појединачне одредбе колективног уговора и уговора о раду тумаче онако како гласе и да се зато, ако је у њима наведен конкретан новчани износ који се има исплатити запосленом на име трошкова исхране у току рада, без обзира на принцип бруто зараде успостављен чланом 105. Закона о раду, која у себи садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, не може на штету запосленог претпоставити да је реч о уговореном бруто износу јер то није изричито предвиђено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у спору о новчаном потраживању из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП - према вредности предмета спора побијаног дела, као у другим имовинско-правним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 8.850,40 динара и нижа је од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**